

ogsaa den højtærede Minister betonedede, kan man have Haab om at komme til et godt Resultat.

Det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard) fremdrog et enkelt Træk fra denne Sags Fortid. Jeg skal tillade mig i Fortsættelse deraf at pege paa et Par Træk, som vise, at den humane Tankegang, vi ere komne ind paa, har sat sin Frugt, og at man nu ikke behøver at nære alle de Ængstelser, som man tidligere nærede. Der blev da f. Eks. udtalt Frygt for, at man ved at stille disse Forældre og de udenfor Ægteskab fødte Børn saa heldigt vilde bevirke, at der blev født flere Børn udenfor Ægteskab. Der blev i 1887 fremdraget andre Ting og endog sagt, at man ikke skulde være for haard ved Manden, idet det vilde komme til at gaa ud over ham fremfor over Kvinden, da man kunde komme til at berøve ham hans Valgret, og den kunde man ikke berøve Kvinden, eftersom hun ingen Valgret havde. Saadanne Betragtninger kom frem den Gang, og jeg er glad ved, at noget lignende ikke er kommet frem nu, og jeg tænker, at det heller ikke vil komme frem, vi ere alle glade ved, at disse Udtalelser virkelig intet havde paa sig.

Det er oplyst her i Motiverne og alt citeret, at vi her i Landet desværre have omtrent 10 pCt. af udenfor Ægteskab fødte Børn. Det er tidligere oplyst, at vi i saa Henseende den Gang indtog den næsthøjeste Rang, idet Østerrig havde 13½ pCt. og vi 11 pCt. I de Aar, der ere gaaede siden den Tid, er der sket en Nedgang, omend ikke stor, det viser dog, at det var en virkelig og god Begyndelse, vi gjorde i 1887, idet de tidligere Bestemmelser hvilede kun paa nogle gamle Forordninger. Der er langt ned til det næste Tal, nemlig til Svejts med 5 pCt. og derefter Holland med 3½ pCt., af Børn, fødte udenfor Ægteskab. Jeg hilste den Gang de ny Bestemmelser med Glæde, og det samme gør jeg ved de Bestemmelser, der her foreslaas i samme Retning. Det var særlig tre Ting, som den daværende Justitsminister Nellesmann bad Medlemmerne om ikke at inklade sig paa, thi saa fik man ikke Loven gennemført, og den trængte man til. Det var, at Barnet skulde have Faderens Navn, Bestemmel-

sen med Hensyn til Fødselsstiftelsen og Spørgsmaalet om Arveretten. Disse tre store sociale Spørgsmaal fandt Ministeren det ubetimeligt, ja endogsaa farligt at røre ved, thi paa den Tid kunde man ikke komme frem ad de Veje. Jeg finder det derfor saa meget mere glædeligt, at vor nuværende Justitsminister har taget disse vigtige og vistnok vanskelige Spørgsmaal op til Drøftelse. Den Gang faldt Forslaget om, at Fødselsstiftelsen ikke skulde beholde sine Rettigheder eller Særegenheder, med 33 Stemmer mod 33, og i Landstinget opstillede to Landstingsmænd et Forslag om, at Barnet skulde have den samme Arveret efter Faderen som efter Moderen, saa at man ser, at disse Tanker ogsaa den Gang vare stærkt fremme. Jeg havde tænkt mig, at vi nu havde kunnet gaa saa langt som ønsket den Gang i den Retning, men jeg erkender villigt, hvad den højtærede Minister udtalte, at det kan volde Vanskeligheder til en anden Side. Dette er imidlertid en god Begyndelse, og jeg haaber, at det Udvalg, der skal behandle Sagen, vil strække sig saa vidt, at vi kunne faa et saa godt Resultat som muligt med Hensyn til de tre Spørgsmaal, jeg berørte.

Naar det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard) — hvad den ærede Minister ogsaa pegede paa ligesom den ærede sidste Taler — var bange for Arvespørgsmaalet, vil jeg dog spørge det ærede Medlem, om han i alle Tilfælde vil være derimod. Jeg skal minde om et gammelt, maaske ikke enestaaende Tilfælde, hvor jeg synes, at det er en soleklar Uret, naar det udenfor Ægteskab fødte Barn berøves sin Arv. Det er ganske vist sjældent, men det kan ske, at naar Barnets Fader ingen Slægt har, er det Staten, der faar Arven efter ham. I 1899 blev der indgivet et Andragende til Finansministeren i et saadant Tilfælde. Pengene vare i Statskassen, derfor var det Finansministerens Sag, og han er jo om over den og værner om den. Selv om disse Penge, som man skulde synes, med Rette tilkom vedkommende Barn, kunde Ministeren alligevel ikke opfylde den Bøn, der rettedes fra vedkommende Barns Plejeføldre. Barnet var født i 1891, Moderen var bleven gift, Stedfaderen var brystsvag og senge-